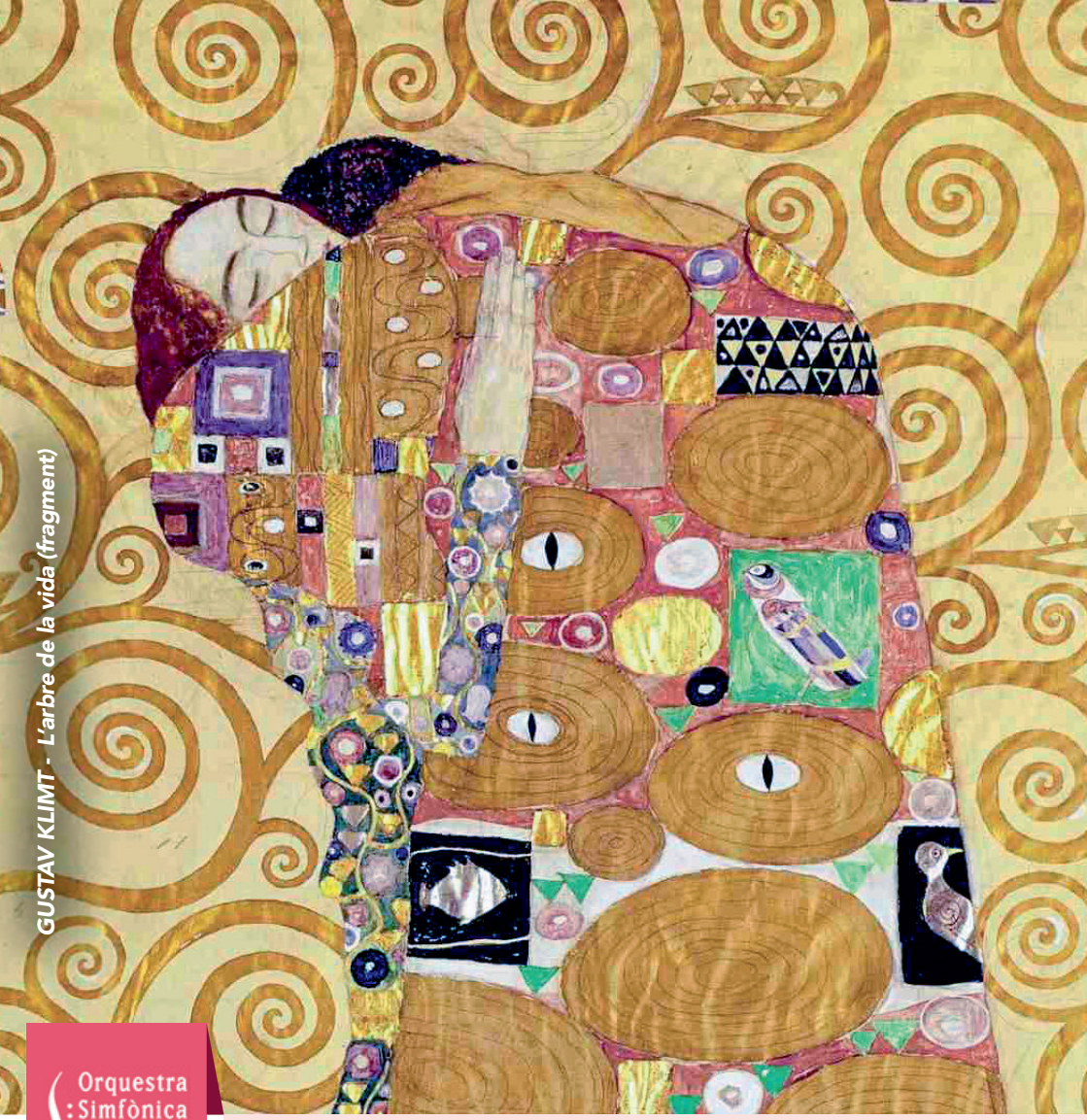

GUSTAV KLIMT - L'arbre de la vida (fragment)

Orquestra Simfònica Sant Cugat

Concerts de Clàssica

2018-2019

#2

DMITRI XOSTAKÓVITX

2 de novembre de 2018 - 21 h

Orquestra Simfònica Sant Cugat

L'orquestra

Director titular, **Josep Ferré**

Primers Violins

Pere Bardagí Freixas (concertino)
Geert Hendrik Krosenbrink
Nausica Berni Martin
Oscar Vilaprinyó Martí
Cati Santos Fulgencio
Joaquín Peláez Aldana
Marta Escoz i Balaguer
Eva Panyella Callao
Elisenda Prats Bruguera
Joan Bosch Daniel
Ana Kovacevic

Segons Violins

Oriol Capdevila Morro
Beatriz Lizarte Martin
Sara Ruiz Guerrero
Borja Peirón Martín
Morelba Eduardo Muñoz
Meritxell Nicolau Teixidó
Meritxell Tiana Alsina
Eloi Ortells Segarra
Beatriz Gutiérrez Castañón

Violes

Albert Flores Freixanet
Cristina Romaní Quinto
Lluis Martinez Martinez
Albert Serra i Oller
Victor Mateo Nebot
Santiago Burgos i Tarrida
Albert Madero Delgado

Violoncels

Julià Borràs i Querol
Andrea Peiron Martin
Mabel Sánchez Gutiérrez
Sara Guri Casallachs
Albert Martin Flores
Marta Pons Garcia

Contrabaixos

Artur Regada Matas
Carles Rambla Tió
Miroslaw Szaradowski (Mirek)

Flautes

Mayte Santos Pérez
Núria Tauler Lopez

Oboès

Enric Tudela Pallerola
Núria Moreno Tella

Clarinets

Toni Rocosa Girbau
Josep Mira i Olcina

Fagots

Albert Medina Perales
Eric Willy Galobardes

Trompes

Marina Romo Vivancos
Cristina Cortés Panyella
Catalina Maria Terrasa Garau
Pau Riedweg Canturri

Trompetes

Josep Juan i Pomes
Ignasi Jimenez Alvarez

Trombons

Enric Mestre Gras
David Calvet Amaro
Joan Palacio Serra

Tuba

Juan Rodriguez Poveda

Percussió

Diego Saenz
Eric Sánchez Hurtado
Gerard Filgueira Garcia

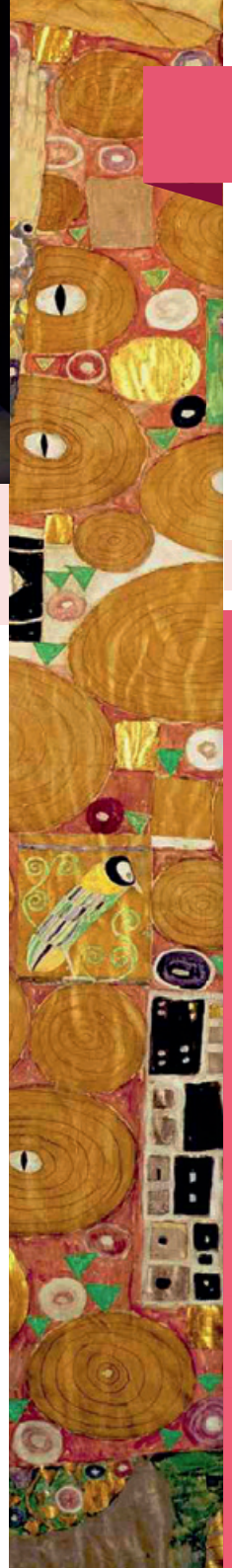

#2 DMITRI XOSTAKÓVITX

Sant Petersburg 1906 - Moscou 1975

MIQUEL ORTEGA Barcelona 1963

Orquestra Simfònica Sant Cugat

Tito García González, piano
Miquel Ortega, director convidat

Repertori

Obertura Festiva, op. 96 de Xostakóvitx — 7'

Concert per a piano i orquestra núm. 2, op.102 de Xostakóvitx — 24'
- *Allegro*
- *Andante*
- *Allegro*

Tito García González, piano

intermedi

Suite de danzas iberoamericanas de Miquel Ortega — 35'
- *Introducció - Fanfarria*
- *Zamba (Argentina)*
- *Cumbia (Colombia)*
- *Corrido (México)*
- *Choro (Brasil)*
- *Mambo (Cuba)*

Teatre-Auditori Sant Cugat
2 de novembre de 2018 - 21 h

Dmitri Xostakóvitx

Comentari

per David Puertas Esteve

- **Obertura Festiva, op. 96** de **Dmitri Xostakóvitx**
- **Concert per a piano i orquestra núm. 2, op. 102** de **Dmitri Xostakóvitx**
- **Suite de danzas iberoamericanas** de **Miquel Ortega**

Xostakóvitx les va viure de tots colors: durant un temps va ser el compositor oficial del règim soviètic i, d'un dia per l'altre, va ser acusat de fer música contrària als postulats soviètics. Però ell va seguir fidel al seu estil, fent equilibris amb la censura, i creant un grapat d'obres indispensables del simfonisme del segle XX.

Dmitri Xostakóvitx va compondre sis concerts: dos per a piano, dos per a violí i encara dos més per a violoncel. Els dedicataris dels concerts per a instruments de corda van ser, ni més ni menys, que David Oistrakh i Mstislav Rostropóvitx. En canvi, els concerts per a piano van quedar-se a casa: el primer el va estrenar ell mateix i el segon el va dedicar al seu fill Màxim, un virtuós del piano que aleshores tenia només 19 anys. El *Concert per a piano núm. 2* és de l'any 1957 i Màxim el va estrenar en la seva graduació al Conservatori de Moscou. Es tracta d'un concert virtuosístic amb tots els ets i uts, amb els tres moviments canònics (l'últim dels quals, endimoniadament difícil) i amb alguns passatges al més pur estil Xostakóvitx en el sentit de jugar amb la contraposició d'una música que, d'entrada, sembla alegre i festiva, però que amaga en molts moments una intensitat i una profunditat a l'alçada de les seves simfonies.

Revolució d'octubre del 1917

L'*Obertura Festiva* va ser escrita l'any 1954: l'autor havia rebut l'encàrrec d'una obra per commemorar l'aniversari del triomf de la Revolució d'Octubre de 1917 i, després de les experiències viscudes, no s'hi va poder negar, encara que faltaven molt pocs dies per a l'estrena. Va enllestir l'obra en tres dies i es va interpretar amb gran èxit al Teatre Bolshoi de la capital russa amb el reforç de diversos instruments de metall dins i fora de l'escenari. Justament aquell mateix any el fill de Xostakóvitx havia de fer un recital de piano al Conservatori de la capital russa i el seu pare va decidir escriure-li una obra: va compondre un *Concertino per a dos pianos* (sense orquestra), que van estrenar pare i fill asseguts cadascú davant d'un piano. El nen tenia només 16 anys i ja apuntava maneres.

Teatre Bolshoi de Moscou

La Suite de danzas iberoamericanas del compositor i director català **Miquel Ortega** va ser estrenada per l'Orquestra de Córdoba al juny de 2017. Es tracta, doncs, d'una obra recent i, segons explica el mateix autor: "Pretenc que el públic es diverteixi amb aquesta música d'arrel popular. He estudiat aquestes danses —la zamba argentina, la cumbia colombiana, el corrido mexicà...— per tal de copsar el seu caràcter real com a danses del poble. Els temes són meus, però he intentat que sonin reconeixibles, com si ja s'haguessin escoltat abans en alguna ocasió. Encara que en algun moment he complicat una mica el discurs, és una música pensada pel gaudi del públic i també els músics".

Miquel Ortega
Director convidat

Nascut a Barcelona el 1963, va cursar els estudis de música al Conservatori del Liceu. La seva primera experiència professional el porta com a pianista repetidor al Gran Teatre del Liceu, sent nomenat poc després com a adjunt a la Direcció, a petició del director titular del Teatre, Romano Gandolfi. Debuta com a director amb "Don Pasquale" de Donizetti (Teatre Gayarre, Pamplona), amb la direcció escènica d'Emilio Sagi. Al cap de poc debuta al Teatre de la Zarzuela, i el 1994 és nomenat Director Titular de l'Orquesta Sinfónica de Navarra.

El seu coneixement del gènere líric, a causa de la seva precoç preparació en teatres de la talla del Liceu i la Zarzuela, l'ha portat a ser considerat un dels màxims coneixedors del gènere al nostre país.

Ha dirigit en grans sales de concert i teatres d'òpera de tot Espanya, Europa, Estats Units i Sud-amèrica, entre els quals cal destacar el Teatre Colón de Buenos Aires, Théâtre Capitôle de Tolosa de Llenguadoc, Covent Garden de Londres, Teatre São Carlo de Lisboa o el Kennedy Center de Washington.

La seva extensa discografia, com a director, l'ha portat a col·laborar amb artistes com Montserrat Caballé, Jaume Aragall o Carlos Álvarez, entre molts altres. Així, ha enregistrat dirigint orquestres com l'Orquesta Sinfónica de Navarra (obra completa de Pablo de Sarasate), NDR Radiophilharmonie d'Hannover, Orquesta Sinfónica de Castilla y León, Orquesta Sinfónica de Galicia, Real Filharmonía de Galícia o l'OBC, entre d'altres.

La seva tasca com a compositor mereix un capítol apart, ja que el seu catàleg d'obres és molt extens (cançons, música instrumental, de càmera, simfònica, òperes, etc.). La seva música ha sonat en sales com el Carnegie Hall de Nova York, la Philharmonie de Berlín o el Teatro Real de Madrid.

Actualment Miquel Ortega és Principal Director Convidat de l'Orquesta de Córdoba.

http://www.marenartists.com/es/artistas/miquel-ortega/

Tito García González
Piano

Tito García González va estudiar piano al Conservatorio Superior de Música de Málaga amb Horaci Socías i José Felipe Díaz. Després es va traslladar a Alemanya amb Kurt Seibert a l'Escola Superior de Música de Bremen. Estudia música de cambra amb el Quintet de vent de la Philharmonie de Berlín. El 1996 realitza a Alemanya el seu debut com a pianista professional.

Des de llavors actua principalment a Espanya, Alemanya, Argentina, Portugal, Rússia i EUA. A partir d'aquest debut, és convidat a tocar periòdicament a Alemanya dins dels monogràfics programats sobre L.v. Beethoven, Robert Schumann, F. Chopin, J. Brahms, Max Reger i F. Liszt (amb el piano original de Liszt, que es troba a la Sala Steingräber & Söhne de Bayreuth).

Com a compositor destaca l'estrena de la seva obra per a orquestra *La Marioneta de Merlín* a l'Auditorio Nacional de Música de Madrid amb l'Orquesta Sinfónica Neotonarte, sota la direcció d'Ertug Korkmaz, i les seves obres per a piano *Remembering Bernstein* al Carnegie Hall de Nova York, i *Guernica* a la Philharmonie de Berlín, obres interpretades per ell mateix.

És el primer pianista espanyol que es presenta en recital com a solista de piano en 4 de les sales més importants del món: el Teatro Colón de Buenos Aires, Auditorio Nacional de Música de Madrid, la Philharmonie de Berlín i el Carnegie Hall de Nova York.

El seu últim treball discogràfic *Quixote in New York* ha rebut el Premi Melòman d'Or i ha estat qualificat amb 5 estrelles per la revista *RITMO* considerant-lo un dels millors enregistraments de l'any.

Tito García González és un artista Art Government.

www.titogarcia.com

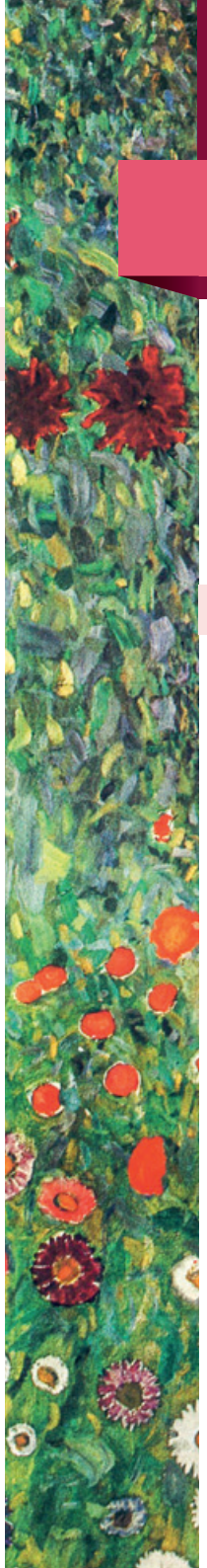

El proper concert

#3 VALSOS I DANSES
27 i 28 desembre de 2018 - 21h

Orquestra Simfònica Sant Cugat

Josep Ferré, director
Ariadna Cabero "Ariann", jove cantant *youtuber (2,7 milions de seguidors)*

Repertori

Obertura *Guillem Tell* de **Gioachino Rossini**
Augensprache, polca francesa d'**Eduard Strauss**
Vals de l'Emperador, op 437 de **Johann Strauss (Jr.)**
Juny, sardana de **Juli Garreta**
Nadales catalanes de **Salvador Brotons**

intermedi

Tyrolese, Bolero i Tarantel·la de **Benjamin Britten**
"I dreamed a dream" de **Claude-Michel Schönberg** (*)
"White Christmas" d'**Irving Berlin** (*)
Banditen-Galopp de **Johann Strauss (Jr.)**
Vals dels Patinadors d'**Emile Waldteufel**
Polca del Tren, *Vergnügungszug*, op. 281 de **J. Strauss (Jr.)**
El Bell Danubi Blau de **Johann Strauss (Jr.)**

* *Cançó interpretada per **Ariann***

A l'hora de signar contractes per interpretar la música als balls que se celebraven a Viena, el principal competidor de Johann Strauss va ser el seu fill Johann Strauss. Al final, es van repartir la feina educadament: el pare es va dedicar a organitzar els balls de la noblesa (emperador inclòs) mentre que el fill tocava per les tavernes i sales de ball més populars. Resultat? Va guanyar el fill per golejada: ***El Danubi blau, Sang vienesa, El ratpenat***... Però, amb el pas dels anys, les obres del pare han anat recuperant terreny amb títols inexcusables com la ***Marxa Radetzky***. Els Strauss van crear el mestissatge perfecte entre la música clàssica i la música popular.
A més a més, també s'interpretaran peces de compositors com Rossinni, Garreta, Brotons, etc.

Orquestra Simfònica
Sant Cugat

Fundació Privada
MÚSICA SIMFÒNICA I DE CAMBRA

Patrocinador fundador:

Catalana Occident
Grup assegurador

Fundació Jesús Serra
Catalana Occident

ferrer

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Empreses Culturals

Ajuntament
de SantCugat

Diputació
Barcelona

TEATRE
AUDITORI
SANT CUGAT

TVSC
Televisió Sant Cugat